

Predikan i Kindaholms församling 2016 av Tobias Bäckström

5 sönd. i påsktiden

”Att växa i tro”

Hos 14:5-9

1 Joh 3:18-24

Joh 15:10-17

Ps: 181, 219, 398, 17

Hur blir man en lycklig människa? Det är väl en fråga som sysselsätter oss alla, om än inte alltid så uttalat. Men alla vill vi bli lyckliga.

När man gör undersökningar om vad som gör oss lyckliga så kommer relationer, familj och vänner högt upp. Vi får rådet att engagera oss ideellt: *ge* mer än du *tar emot*. Och att hitta en mening med sitt liv, använda sina intressen och talanger. Förmågan både att älska och att ta emot kärlek är viktigt.

Dalai Lama kom ut med en bok med den korta och koncisa titeln: Lycka! ”Jag tror att meningen med livet är att söka lyckan”, säger han där, och alla kan uppnå lyckan genom att öva sitt sinne. Lyckan avgörs mer av mitt inre sinnestillstånd än yttre händelser.

Vad har då Jesus att säga om lycka? I dagens evangelium talar han ju om han vill att *vår glädje ska vara fullkomlig*, att vi ska uppfyllas av glädje, kort sagt att vi ska vara lyckliga. Det handlar då inte om någon ytlig eller tillfällig glädje som man känner när man ser Johan Glans på TV, utan en djup inre glädje som finns kvar där oavsett yttre omständigheter.

Jesus ger lärjungarna ett bud: ”*ni ska älska varandra som jag har älskat er*”, det är grunden för att vår glädje ska bli fullkomlig. Jag kan se här en viktig skillnad mellan Jesus och Dalai Lama, Jesus uppmanar oss inte att söka lyckan *direkt*. Den kommer som en *bieffekt* av andra saker. Den kommer som effekt av att du tagit emot Jesus i ditt liv och att du blir kvar i hans kärlek. ”*Ingen har större kärlek än den som gett sitt liv för sina vänner*”, säger han. Så den kärlek som Jesus har till dig, var ingen billig kärlek, den kostade blod!

Det är den kärleken som är grunden för budet som han ger oss: att vi ska älska varandra.

Annars kan man ju tycka att det finns en motsättning här, mellan *bud* och *kärlek*. Kan kärlek befallas fram? Är inte kärlek frukten av fri vilja?

Jo, men svaret på det beror ju också på vilken inställning man har till bud. Gud har ju gett oss buden just för att han älskar oss, de finns till som hjälp för att vi ska leva ett gott liv.

Och tar vi inte först emot Guds kärlek går det inte. Ingen kan ge vidare det man inte först har tagit emot.

Och det är fantastiskt när Jesus kallar oss vänner. Vänner kan man ju inte befalla. En tjänare kan man beordra att göra det och det, men inte en vän. Vänskap bygger på en frivillig och ömsesidig gemenskap.

När man tänker efter är det kanske så att de flesta av våra relationer inte är självvalda. Syskon och släktrationer, arbetskamrater, grannar. Man kan naturligtvis ha goda och djupa relationer med alla dessa men vi har ändå inte valt dem. Men: *vänner* väljer man. Och nu säger Jesus: ”Jag har valt dig, jag vill vara din vän!” Du är alltså utvald! *Initiativet kommer från Jesus, han vill vara din vän.*

Vänskap är en *informell* gemenskap som bygger på förtroende. Den bygger inte på hierarki eller formella förpliktelser. Du är inte tvungen att ställa upp för din vän. Ändå, eller kanske just därför, är sanna vänner beredda att offra allt för varandra.

Aristoteles talar om två olika former av vänskap. Dels vänskap för *nyttans* skull: man tycker om den andre för vad han ger en själv och man önskar att det går honom väl för att det i förlängningen är bra för en själv. En sådan vänskap riskerar att ta slut om någon part inte längre får ut något av relationen. *Vänskapskorruption* skulle vi kanske kalla detta idag. Jag kliar dig på ryggen om du kliar mig på ryggen.

Men den andra formen som den store filosofen anger är vänskap *för det godas* skull: man tycker om den andre för vad han är och önskar att det går honom väl för hans egen skull. Ett sådant vänskapsband blir mycket starkare. Den finns kvar även om man hamnar i en beroendesituation till den andre.

När Jesus talar om oss som vänner är det i den senare betydelsen. Det är inte för att få ut någon nytta av oss som han kallar oss vänner.

Nu kanske du tänker: ja, men goda vänner sviker inte varandra. Och hur många gånger har vi inte svikit Jesus. Men kom då ihåg att det är han som utvalt dig, det är han som tagit initiativet. Och han kände dig innan han tog detta steg. Han vet vem du är, han vill ändå vara din vän.

Jesus har utvalt oss som vänner, och han har utvalt oss i glädje. *Detta har jag sagt er för att min glädje ska vara i er.* Jesus är sannerligen ingen glädjedödare, utan tvärtom en glädjefödare. Hans egen glädje vill han ska födas i oss. Han vill föda glädje i ditt liv, så att din glädje blir fullkomlig. Idag är det femte söndagen i påsktiden under kyrkoåret, men egentligen lever vi alltid i påsktiden. Den glädje som Jesus vill ge oss är påskens glädje, en glädje över livets seger över döden, över kärlekens seger över hatet, över godhetens seger över ondskan. Det är den Uppståndne som har utvalt dig i glädje.

Den vänskap som Jesus vill ge dig får du ta emot idag i kyrkans liturgi. Liturgi innebär ömsesidighet, ett givande och tagande. Vi samlas och lyfter fram oss själva inför honom i bön och gudstjänst. Och vi tar emot Jesus Kristus själv vid altarets rund.